

givet udtryk for her, at lederen i mindre grad skal være administrator, men kan være den pædagogiske igangsætter, inspirator i et samarbejde med lærerkorpset. Så jeg svarer positivt på opfordringen.

Det har også været bragt ind i billedet, om vi skal give plads til andre lærergrupper i folkeskolen. Det giver lovgivningen, som den er i dag, allerede mulighed for. Jeg vil nu sige som min opfattelse, at så længe vi har en læreruddannelse, som har det særlige formål at uddanne lærere til folkeskolen og også på et højt og kvalificeret niveau, er det selvfølgelig meningen, at det er dem, der skal undervise i folkeskolen. Men det udelukker ikke, at der er andre, der kan være med til at løse opgaven, og det er nævnt i den senere tid og også i dag, at man kunne forestille sig, at bachelors kunne komme til at spille en rolle som lærere i folkeskolen. Jeg har sagt det før og gentager det, jeg har lovet partierne, nemlig at det tager vi en drøftelse om i forbindelse med den samlede drøftelse, vi skal have af bachelorreformen, bachelorordningen, af førsteårsprøver, osv., osv. Der får vi lejlighed til at drøfte det.

Jeg er på forhånd reserveret med hensyn til blot at lukke op for bachelors til folkeskolen, så længe vi har en kvalificeret læreruddannelse, hvor de pågældende kan løse skolens opgave tilfredsstillende. Om vi kan fastholde enhedslæreruddannelsen i al fremtid, vil jeg ikke stå og garantere, men jeg mener, den indtil dette øjeblik har bestået sin prøve. Det betyder ikke, at der ikke er områder, hvor vi skal opruste, hvis jeg må bruge det udtryk. Det tror jeg – eller det ved jeg der er. Det lægger vi også op til.

Men der er mange kvaliteter ved den uddannelse, og jeg minder om, at klasselærerprincippet, som er et bærende princip i dansk folkeskolelovgivning, en meget lang tradition, er noget, som hvert eneste land, der interesserer sig for dansk grundskole, misunder os. Det kunne betyde, at klasselærerprincippet, som jeg ser det – og det er vel sådan en lidt lægmandsbetragtning på dette tidspunkt, men det har man vel også lov til – kunne lide skade og ikke ville kunne fastholdes, hvis vi åbner for en alt for stor kreds af andre uddannelser til folkeskolen. Men så længe vi er enige om, at det gælder om at sikre kvaliteten, bliver vi nok også enige om det andet.

Så vil jeg om det forslag til motiveret dagsorden, som er stillet, sige, at skulle den vedtages, så bevæger vi os jo ind på områder, som ligger i

et andet regi, nemlig som en kommunal forpligtelse. Det forholder sig jo sådan, at i den centrale folkeskole, vi har besluttet os for, er det kommunerne, der har det finansielle ansvar. Da vi gennemførte folkeskolelovgivningen, gjorde vi jo regnskabet op, og i den udstrækning, vi fra Folketingets side pålagde kommunerne øgede udgifter, blev de udlignet under de pågældende forhandlinger med kommunerne, også kaldet DUT-forhandlingerne. Derfor kan regeringen ikke stemme for den dagsorden, som er foreslået.

Det får mig for øvrigt til at sige til hr. Aage Frandsen, som stillede spørgsmålet, om det var rigtigt, at kommunerne var stillet over for at skulle spare op imod en milliard kroner, og at det ville få indvirkning på dette område. Nej, dette indgår ikke i nogen aftale med kommunerne. I det, der er indgået aftale med kommunerne om, det man kalder DUT-aftalerne, som blev refereret – for nu at bruge udtrykket igen, det er et frygteligt udtryk – ligger der det, at kommunerne på alle områder, også på folkeskolens, skal tilpasse udgiftsniveauet til de faktiske forhold. Og det har man omsat på den måde – og det synes jeg i og for sig er meget naturligt – at hvis der er et faldende elevtal, også et faldende elevtal i klasser, hvor det er dyrere at gennemføre undervisningen, så må man tilpasse sit omkostningsniveau. Men der er ikke mellem staten og kommunerne aftalt noget som helst beløb og altså ikke angivet nogen besparelse. Derfor er de beløb, der af staten er til stillet til rådighed under kompensationsforhandlingerne, til rådighed i kommunerne til at anvende til folkeskoleformål.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Jeg skal først meddele, at vi ikke i Socialdemokratiet kan stemme for den dagsorden, der er foreslået. Den er delvis overflødig for enkelte punkters vedkommende – det er der givet udmærkede svar på – men for andre punkters vedkommende griber den jo ind i kommunale forhold, som jeg mener vi skal undlade at gribe ind i.

Når jeg nu har ordet, vil jeg også gerne her give udtryk for glæde over at kunne konstatere, at der fortsat er bred opbakning bag den folkeskolelov, vi har vedtaget. Der har ikke været nogen angreb på folkeskoleloven eller alvorlig kritik af folkeskoleloven, heller ikke fra partier, der ikke har deltaget i forliget, og det synes jeg er